

ISZB-1/2010.
(ISZB-1/2010-2014).

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Ifjúsági, szociális, családügyi és lakhatási bizottságának**
2010. május 19-én, szerdán, 14 óra 10 perckor
a Képviselői Irodaház I. emelet II. számú tanácstermében
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
<i>A bizottság részéről</i>	4
<i>Megjelent</i>	4
<i>Helyettesítési megbízást adott</i>	4
<i>Meghívottak részéről</i>	5
<i>Hozzászóló</i>	5
<i>Megjelent résztvevők</i>	5
Elnöki megnyitó	6
A napirend elfogadása	6
Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita: A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvénynek, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek a tankötelezettség teljesítésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/21. szám)	6
<i>Soltész Miklós (KDNP) szóbeli kiegészítője</i>	6
<i>Kérdések, vélemények</i>	8
<i>Soltész Miklós (KDNP) válasza az elhangzottakra</i>	13
<i>Szavazás</i>	
Egyebek	15
<i>Kérdések, vélemények</i>	16
Az ülés bezárása	19

Napirendi javaslat

1. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:

A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvénynek, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek a tankötelezettség teljesítésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/21. szám)

(Kósa Lajos (Fidesz) és Soltész Miklós (KDNP) képviselők önálló indítványa)

2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Sneider Tamás (Jobbik), a bizottság elnöke

Ágh Péter (Fidesz), a bizottság alelnöke
Talabér Márta (Fidesz), a bizottság alelnöke
Bábiné Szottfried Gabriella (Fidesz)
Hirt Ferenc (Fidesz)
Prof. Iván László (Fidesz)
Kapus Krisztián (Fidesz)
Lakatosné Sira Magdolna (Fidesz)
Rónaszékiné Keresztes Monika (Fidesz)
Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Dr. Tarnai Richárd (KDNP)
Dr. Szanyi Tibor (MSZP)
Szűcs Erika (MSZP)
Baráth Zsolt (Jobbik)
Vágó Sebestyén (Jobbik)
Vágó Gábor (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) Talabér Mártának (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászóló

Soltész Miklós (KDNP)

Megjelent résztvevők

Katona Tímea (Szociális és Munkaügyi Minisztérium)
Wieszt Edina Aurélia (Szociális és Munkaügyi Minisztérium)
Molnár Nagy Mária (Oktatási és Kulturális Minisztérium)
Samu Tamás Gergő (Jobbik)

(Az ülés kezdetének időpontja: 14 óra 10 perc)

Elnöki megnyitó

SNEIDER TAMÁS (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Kedves Hölgyeim és Uraim! Örülök, hogy ilyen szép számmal összejöttünk az első bizottsági ülésünkre, amit alakuló ülésnek is nevezhetünk. Engedjék meg, hogy ezzel ünnepélyesen megnyissam az első bizottsági ülésünket.

Köszöntöm külön a vendégeinket. Külön köszöntöm az előterjesztőt, Soltész Miklós urat, és meg is kérném, hogy fáradjon az asztalhoz. Köszönjük.

Mielőtt rátérnénk a napirendi pontjainkra, hadd mondjam el külön véleményként, hogy nagyon örülök, hogy ilyen sok hölgytagja van ennek a bizottságnak, úgy látom, hogy a Fidesz egy egész hölgykoszorút rendelt nekünk a bizottsági ülésre, tehát őket külön is köszöntöm - természetesen a volt miniszter asszonyt is köszöntöm.

Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, egyetlen egy helyettesítés van, dr. Selmeczi Gabriellát Talabér Márta képviselő asszony helyettesíti.

Az írásos napirendi javaslat kiküldésre került. Kérdezem, kíván-e valaki ezzel kapcsolatban valamilyen kiegészítést tenni. *(Nincs jelzés.)* Nem. Köszönöm szépen.

A napirend elfogadása

Kérdezem, hogy ki az, aki elfogadja a napirendi javaslatot. Aki elfogadja, kérem, kézfelnnyújtással szavazzon. Ellenszavazat és tartózkodás nélkül, elfogadta a bizottság a napirendi javaslatot. Köszönöm szépen.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita: A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvénynek, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek a tankötelezettség teljesítésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/21. szám)

Soron következik az első napirendi pont, a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvénynek, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvénynek a tankötelezettség teljesítésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat.

Javaslom, hogy a szokásoknak megfelelően a törvényjavaslat tárgysorozatba vételét és az általános vitát egyszerre folytassuk le.

Kérdezem, hogy ez elfogadható-e a bizottság számára. Ha igen, akkor kérem, szavazzunk róla. *(Szavazás.)* Köszönöm. Látható többség.

Az előterjesztő képviselőjében megkérem Soltész Miklós urat, hogy fejtse ki álláspontját.

Soltész Miklós (KDNP) szóbeli kiegészítője

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Én is gratulálok a bizottság tagjainak a sikeres képviselő választáshoz és gratulálok ahhoz, hogy ilyen összetételben állt össze a szociális, családügyi és ifjúsági bizottság; ehhez kívánok önöknek az elkövetkezendő időszakban nagyon jó, egyébként értelmes és sikeres munkát is.

Ami a törvényjavaslatunkat illeti: Kósa Lajos képviselőtársammal nyújtottuk be az elnök úr által felsorolt két törvénynek a változtatására vonatkozó javaslatunkat, amelynek a társadalmi értelme és igénye az az, hogy mindazt, amit elvár a társadalom azoktól az emberektől, akik támogatást, segítséget kapnak szolidaritásból, illetve a törvény adta lehetőségeken keresztül, azért jogosan el is vár a társadalom egy olyan igényt, hogy ezért a

támogatásért, ezért a segítségért nyújtson is az, aki kapja. Éppen ezért mi úgy gondoljuk, és azt terjesszük önök elé, illetve az Országgyűlés elé, hogy a jelenlegi családi pótlékot bontsuk két részre: az egyik a nevelési ellátás lenne, a másik pedig az iskoláztatási támogatás.

A nevelési ellátás mindazoknak a fiataloknak és gyermekeknek szólna, akik nem iskoláskorúak és kapják ugyanúgy alanyi jogon, mint ahogy eddig. Egyetlen egy komolyabb módosítást javasolunk ezen a területen itt a törvény kapcsán, miszerint, ha a gyermeket veszélyeztetve látja a jegyző, hogy olyan körülmények között él, illetve nevelik, akkor ezt a nevelési támogatást elvonhatja, az összegét elvonhatja arra a gyerekre vonatkozólag, és a gyermek ezután pedig természetbeni juttatásként kapja meg a jegyző által kijelölt személy részéről, ügygondnok részéről. Itt elválna - amint említettem - az iskoláztatási támogatás, mert amikor a gyermek az iskoláskort eléri és tíz óránál többet hiányzik igazolatlanul az iskolából, akkor a jelenlegi törvény is kötelességének mondja ki az iskolának, hogy jelezni kell a jegyző felé a hiányzásnak a helyzetét, azt a tízórás igazolatlan hiányzást. Majd itt ezt követően később, feltételes módban, beavatkozhat a jegyző a gyermeknek az ellátásába, és kinevezhet akár gondnokot, akár pedig védelembe helyezheti a gyermeket.

Mi azt a javaslatot tesszük le, hogy tíz óra hiányzás, igazolatlan hiányzás után a jegyzőnek kötelessége egy felszólító levelet írni a szülőknek, miszerint, ha eléri ez a hiányzás az ötvenedik órát, vagyis meghaladja, abban a pillanatban azt a családi pótlékot, iskoláztatási támogatást elvonja a gyermek, vagyis a családtól a jegyző, és ezt a pénzt a Kincstár egy külön családtámogatási számlán fogja megjeleníteni, amit egy ügygondnok, akit kinevez a jegyző, természetbeni juttatásként fogja eljuttatni a gyermek számára.

A másik része ennek a javaslatnak pedig, hogy automatikusan védelem alá kell helyezni a gyermeket, automatikusan védelmet kell neki biztosítani és segítséget kell biztosítani a családnak ezután az eltelt ötven óraszám után, tehát nincsen lehetősége a változtatásra és nincsen mérlegelésre lehetősége a jegyzőnek.

Amit szeretnék kiemelni ennek kapcsán, a következő. Körülbelül kétfélmillió gyermek után fizetnek most családi pótlékot az országban, és ami megdöbbentő adat, hogy 29 ezer olyan tíz és hatvan év közötti honfitársunk van, akik egyetlen egy osztályt sem végeztek el, általános iskolai osztályt. Közel 30 ezer honfitársunkról beszélünk, akik egyetlen egy osztályt sem végeztek el tíz és hatvan év között, illetve 700 ezer azon honfitársainknak a száma – ebbe a tizenöt és az életkornak a végéig számított emberek is beleszámítanak, tehát a hetven év felettiek is -, akik nem végeztek el a 8 általánost.

Azt gondolom, hogy ha mi versenyképesek akarunk maradni mind a környező országokkal szemben, mind az Európai Unióban, ha mi versenyképesek akarunk lenni bármilyen más országgal szemben és végre ki akarunk törni abból a katasztrofális állapotból, ahol most az ország van, igenis az egyik alapvető kérdés az oktatás kérdése és alapvető kérdés, hogy azok a sokszor nyomorban, mélyszegénységben élő családok gyermekei kitörjenek ebből a helyzetből. Ha nem követeljük meg az ilyen családoktól azt, hogy a társadalmi segítség mellett nekik is van feladatuk, akkor örökre bent maradnak abban a mélyszegénységben, abban a nyomorban, amiben élnek, és nem segítünk ezáltal ezeknek a gyerekeknek, csak tovább rontjuk az ő élethelyzetüket.

Éppen ezért kérem szépen, hogy ez a bizottság tárgyalja meg, majd ezt követően pedig fogadja el ezt a javaslatunkat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A bizottság tagjaié a szó. Aki kérdést kíván intézni az előadó úrhoz, vagy valamilyen véleményt szeretne megfogalmazni, kérem, jelentkezzen.

Szűcs Erika képviselő asszony!

Kérdések, vélemények

SZÚCS ERIKA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Őszintén szólva, nem tudom, hogy most örüljek, vagy szomorú legyek. Azt gondolom, hogy ennek az előterjesztésnek a szándéka, a célja mindenképpen valóban egy nagyon komoly problémával való szembenézés és a jelenlegihez képest is hatékonynak gondolt eszköz. Azért mondom, hogy a jelenlegihez képest, hiszen ez a szabály ma is van, 50 százalékos mértékig védelembe vétel esetén a családi pótlék természetben folyósítható, pénzfelhasználási terv készítése, tehát a szankcionálás és a segítség együttese ebben a törvényben is szerencsére tovább megy.

Ehhez képest azt kell mondanom, hogy ennek a törvénynek a kommunikációja gyilkos, lélekgyilkos. Az amúgy is felzaklatott társadalomban azonnal az jön le, hogy akkor most úgy képzelem a kormányzó párt a probléma megoldását, hogy ha megvonunk, ha büntetünk, akkor a probléma megoldható. Azt gondolom, hogy ez életveszélyes. Ez életveszélyes, mégpedig azért, mert ha csak egy picit is tovább gondolkodunk, akkor nagyon jól kell látni azt, hogy szociálpolitikai eszközök alkalmazása ennek a problémának a megoldásához nyilvánvalóan szükséges és lehetséges, de szociálpolitikai eszközökkel az oktatási problémákat nem hiszem, hogy meg lehet oldani. Én még olyan 6 éves gyerekekkel, akik éppen iskolába készül, nem találkoztam, akik már megrögzött iskolakerülő lettek volna. Ez általában olyan 10-11 éves kor körül szokott kialakulni, amikor a gyereket sorozatos kudarcok érik, és természetesen otthon sincs ösztönzés arra, hogy iskolába járjon. Nem azt mondom, hogy ezek nem összefüggenek és egymás hatását akár pozitív, akár negatív értelemben nem erősítik, de azért mégis a gyerekek rosszul kell magukat érezni abban az iskolában; nem szabad, hogy legyen sikerélménye, folyamatosan olyan helyzetbe kerül, ahol ő nem érzi jól magát és akkor fokozatosan kialakul.

De mondom én ennél egy súlyosabb dolgot, mert miskolci alpolgármesterként szembesültem azzal a dologgal, hogy az iskolákban egyre nagyobb divat a problémás gyerekeket hirtelen magántanulóvá nyilvánítani. Tehát hirtelen az lesz az oktatásügynek az érdeke, hogy minél távolabb kerüljön ettől a közösségtől, aztán majd valaki foglalkozik ezzel a dologgal és majd valaki megoldja. De még tovább megyek. Épelméjű ember nem gondolhatja azt, hogy szociális eszközökkel fenntartható a tanulás iránti olthatatlan vágy, ha az életben nem kap visszaigazolást arról – mindenki -, hogy érdemes tanulni, mert a tanulás nyomán lesz munka és a munka után lesz megélhetés.

Ha ez a lánc így nem épül fel – a családi ellátástól a foglalkoztatásig -, akkor a dolog messze nem hozhatja azokat az eredményeket, amiket remélünk tőle. Azt gondolom, hogy ezt a bonyolultságot, ezt a sok területen történő beavatkozási szükségességet és azt a szemléletet, hogy igen egyszer mindenkinek tudnia kell, hogy vannak kötelességek, amelyek nem teljesítése bizonyos jogok gyakorlásának az időleges, vagy tartós, részleges, vagy teljes korlátozását jelenti. A másik oldalon pedig ezek a családok igenis a mostani törvényben is és a beterjesztett javaslatban is hála istennek kapnak segítséget ahhoz, hogy ennek a kötelességnek meg tudjanak felelni. Mert olyan családok, ahol sose látott megfelelő mintát a fiatal anyuka - hiszen ezeknek a családoknak jellemzője az, hogy nagyon fiatal korban szülnék az anyukák, 20 évesen három-négy gyerek van -, otthon se látott mást; és elvárhatjuk, hogy neki így kellene viselkedni, ha nem látta soha, akkor nem így szocializálódott.

Tehát azt gondolom, hogy mindenképpen a dolog szükséges, hogy beszéljünk róla. Azt nem tudom, hiszen egy éves sincs a törvény, amely ezt megengedi, hogy 50 százalékban természetben folyósítható legyen. Ennek a hatásai nem hiszem, hogy már ki lettek emelve, hogy most feltétlenül olyan nagy lépés-e szakmailag és társadalompolitikailag, hogy 50 helyett 100 százalék, vagy egyszerűen ez egy belpolitikai üzenet – inkább azt gondolom, hogy az utóbbi. Tehát nem bántam volna, ha valamilyen tapasztalat összegyűlik és az kiértékelhető, de azt gondolom, hogy mindenképpen kell beszélni róla.

Tehát a magam részéről a napirendre kerülést és az általános vitát támogatom. Azonban még egyszer azt mondom, hogy ez a fajta kommunikációja végtelenül veszélyes, messze nem a törvény szellemiségét tükrözi; lehet, hogy néhány állampolgár meg is fog majd lepődni, hogy ő nem ezt várta, és akkor a politikusnak, aki ezt a hangulatot gerjeszti, kell majd ezzel szembenézni és lehűteni. A másik dolog pedig, hogy akár bizottsági szinten is, az oktatási bizottsággal együtt menjünk tovább ezen a láncon, hogy a családi pótléktól elindulunk, de hogy ez igazából hasson, kell az oktatásügyben ehhez koherensen illeszkedő intézkedésrendszer és aztán pedig a foglalkoztatásban is lényeges javulás. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Székyné asszonyt kérem, tessék!

SZÉKYNÉ DR. SZTRÉMI MELINDA (Fidesz): Székyné Sztrémi Melinda vagyok.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Gyakorló polgármesterként és korábban gyakorló intézményvezetőként és pedagógusként is üdvözlöm ennek a törvénynek a módosítását - ezt az anyagot, ami itt van most előttünk.

Nem értek egyet Szűcs Erika képviselő asszonnyal abban, hogy 6 éves gyerek nem megrögzött iskolakerülő. Talán nem így fogalmazunk, de nem egy, nem két pedagógus hozza el azt az információt, hogy alsó tagozatos gyerek úgy érkezik az iskolába, hogy szomorkodik; és amikor a tanító néni megkérdezi, hogy miért szomorkodik, akkor a válasza az, hogy azért, mert milyen jó az anyukámnak vagy az apukámnak, vagy mindkettőnek, mert nekik reggel nem kellett elmenni dolgozni, neki bezzeg el kellett jönni. És itt kezdődik már az a probléma, hogy a gyerek iskolába járása. Sajnos az elmúlt időszakban felnőtt egy olyan generáció, amelyik már nem látta a szüleit munkába menni, nem látta, nem érzékelte azt, hogy mit jelent egy rend, rendszer egy család életében, nem tudja mit jelent az, hogy csörög a vekker és el kell menni munkába - tehát ennyit zárójeles megjegyzésként.

Én sem gondolom, hogy szociális eszközökkel lehetne fenntartani a tanulás iránti olthatatlan vágyat. Viszont továbbmegyek ennek a törvénynek a tárgyalása kapcsán, én még szigorítanám, ha lehet, akár esetleg módosító indítványként is egészen odáig, hogy ezt a juttatást valahogy a gyermek kapja meg, tehát hogy valóban lehessen azt érzékelni, hogy ez eljut a gyermekhez. Erre is mondok példát intézményvezetői időszakomból, amikor a gyermekvédelmi támogatás éveken keresztül az intézményekhez jutott és a gyermeknek az étkezését, a napközbeni ellátását az iskolában lehetett megoldani. Majd elkövetkezett az a változtatás, hogy a szülő kapta meg, onnan kezdve gyakorlattá vált az, hogy a gyerekek elájulnak az iskolában, mert a szülő nem fizeti ki a felvett juttatásból az ebédjét, a tízóraitját, az uzsonnáját a gyerekeknek. Az a gyakorlat, az a tapasztalat az intézményekben, hogy nagyon sokszor vagy a szülők adják össze a pénzt azoknak a gyerekeknek az étkezésére, akinek a szülő nem fizeti be, vagy az iskola - amennyiben abból a szerencsétlen szűkös költségvetéséből futja - fizeti ki, de olyanra is van példa, hogy az osztályfőnök saját zsebből fizeti ki azt a támogatást.

Ezek olyan példák, amelyek azt igazolják, hogy a gyakorlat igenis az, ha nem a gyermek kapja meg, nem a gyermekhez jut közvetlenül a természetbeni juttatás, akkor bizony sajnos a szülők egy része másra költi, és itt félő lehet az, ami megfogalmazódik a jogszabályban, hogy eseti gondnok kapja meg ezt a lehetőséget, hogy a természetbeni juttatással éljen. Sajnos arra is volt már példa, hogy az eseti gondnokok visszaélnék ilyenfajta hatáskörükkel, lehetőségükkel. Nehogy elkövetkezzék egy olyan helyzet, hogy majd a piacon látjuk viszont azokat az eszközöket, amelyek így természetben a gyerekekhez kellene, hogy eljusson. Tehát azt gondolom, hogy az önkormányzatokhoz kellene rendelni ezt a természetbeni hozzájárulást, ami itt a 8-as szakaszban fogalmazódik meg, tehát én még egy szigorítás mellett lennék. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönjük. További hozzászólás?
Vágó Sebestyén!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Bizottsági Tagtársaim! Elnézést, kicsit gyakorlatlan leszek, mert életem első bizottsági felszólalásának az elején vagyok.

Maga az alapötlet véleményem szerint is jó, tehát, hogy ilyen módon szankcionálnunk kell. Vitatkoznék azért Szűcs Erika képviselő asszony felszólalásával, ugyanis pont hogy ez szolgálja azt a célt, hogy ezzel nem a gyermeket büntetjük – ezzel pont, hogy a gyermeket jutalmazzuk, és a szülőket szankcionáljuk. Ugyanis, miről szól a családi pótlék? A családi pótlék arról szól, hogy a gyermeknek lehetősége legyen egészséges módon felnevelkedni, illetve, hogy hozzá segítse az egészséges felneveledéshez és megteremtse többek között mivel, hogy a nevelés változni fog ennek a törvénynek, illetve ellátásnak - lehetőség legyen az iskolába járásra. Tehát innentől fogva ez inkább jutalmazza a gyermekeket, minthogy büntetné.

Egyetértek egyébként azzal, hogy szigorítani kellene még ezen a rendszeren és egyetértek még azzal is, hogy valamilyen szinten a juttatás módját meg kell változtatni. És itt azért vitatkoznék azzal, hogy nem feltétlenül abban látnám a megoldást, hogy a természetbeni juttatás tényleges természetbeni juttatásként, esetleg élelmiszersomagként vagy különböző csomagként kerüljön a családokhoz, hanem inkább azt mondanám, hogy a törvény által – és akár e törvény által is – az eseti gondnok személyét kellene szűkíteni. Az eseti gondnok kijelölésének a lehetőségét kellene szűkíteni, tehát kökeményen csak hivatalos lehessen ebben az esetben eseti gondnok, és azzal elkerülhetnénk azt, hogy esetlegesen egy családtag, vagy egy hozzátartozó vagy egy közeli ismerős visszaéljen az ezek által nyújtott lehetőségekkel.

Amihez még hozzászólnék az az, hogy módosítsuk a családi pótlékot. Valamilyen szinten spórolásról beszél minisztériumi szinten a kétharmadot szerzett többség és arról még nem hallottunk, hogy milyen formában szeretnék esetleg újra elosztani ezt a megspórolás révén keletkezett összeget. Az egyik mód, véleményem szerint, mint szociális szakember szerint, az lehetne, hogy a családi pótlékot megemelhettünk ebből az összegből, és ha már a családi pótlékhoz hozzányúlunk és az erről szóló törvényt módosítjuk, akkor támogatandónak tartanám azt is, hogy ezeket az összegeket megemeljük.

Abban viszont Szűcs képviselő asszonnyal egyetértek, hogy itt több bizottság közös munkájáról kellene beszélnünk, és nem elég csak a családi pótlékre vonatkozó jogszabályokat módosítani a családi pótlék módosítás esetén, hanem más jogszabályokhoz is hozzá kellene nyúlnunk. És ha már emelésről beszélünk, akkor igazán hozzányúlhatnánk ahhoz a problémához is, hogy például három gyermek esetén ez a családi pótlék esetlegesen családi adókedvezmény formában lehessen igénybe vehető. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászóló?
Tarnai Richárd!

DR. TARNAI RICHÁRD (KDNP): Tisztelt Bizottság! Tisztelt Bizottsági Tagtársaim! Köszönöm szépen a szót. Két rövid megjegyzésem lenne.

Az egyik. Képviselő asszonynak volt egy olyan mondata, hogy szükséges, hogy beszéljünk róla, ez talán kétszer is elhangzott. Azt gondolom, hogy az elmúlt éveknek pont ez az egyik legnagyobb hibája, sőt, ha erősebben akarok fogalmazni: bűne, hogy mindig beszéltünk rengeteg dologról, de semmi nem történt. Azt gondolom, hogy ez a javaslat pontosan erről szól, végre teszünk és nem beszélni fogunk a dolgokról – ez az egyik.

A másik pedig, hiányolta képviselő asszony a tapasztalat hiányát, hogy még nincsen tapasztalatunk erről az ellátásról és így azért óvatosan kell hozzájárulni. Szeretném jelezni, hogy van tapasztalat: az első polgári kormány idején működött ez az ellátás, bevált ellátás volt és valóban a gyerekeknek az iskoláztatását segítette, úgyhogy tapasztalat is van. Azt gondolom, hogy kevesebb szó, több tett, illetőleg a tapasztalatok megfontolása mindenképpen elősegíti a munkánkat és ez a javaslat pontosan erről szól. Köszönöm szépen.

ELNÖK: További hozzászólás?
Szűcs Erika!

SZÜCS ERIKA (MSZP): Elnézést, elnök úr, csak úgy látom, itt az új képviselők nem tudják: ez a törvény annyiban más ahhoz a törvényhez képest, amit én készítettem elő miniszterként, hogy nem 50 százalékban engedi a természetbeni juttatássá alakítást védelembe vétel esetén, hanem 100 százalékban, és a védelembe vételt egyszerűbbé teszi 50 óra igazoltan hiányzás. Tehát tett volt, volt tett, ahhoz képest van most egy másik lépés, amiben ezt az 50 százalék pluszt picit én most gyorsnak tartom. De ezt csak azért mondom, mert nyilván aki most került be, nem tudhatja azt, hogy megváltozott a családi pótlék ebben az értelemben, ebben az évben, illetve a múlt esztendőben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen.
Először alelnök asszonynak adnék szót, Talabér Mártának, tessék!

TALABÉR MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Ott folytatnám, ahol Tarnai Richárd abbahagyta, aki azt mondta, hogy van már tapasztalat, hisz 2002 előtt ez egyszer már bevezetésre került és jól működött, amit egyébként a számok is alátámasztanak, mert akkor azoknak a gyerekeknek az esetében, akik rendszeresen nem jártak iskolába, miután ez a jogszabály bevezetésre került, 20 százalékkal nőtt a száma, azt gondolom, hogy ezen gyermekek esetében ez egy nagyon jelentős szám. Tehát, ha már létezik egy ilyen jellegű tapasztalat, akkor ehhez nyugodtan visszanyúlhatunk, és azt mondhatjuk, hogy igen, egyszer kipróbáltuk, jól működött. Nagyon sokan sajnálták egyébként, hogy ez megszüntetésre került. Többek között az én településemben is: Berhidán, ahol nagyon sok olyan gyermek van, akinek az esetében ez a jogszabály jelentette azt, hogy egyébként meleg ételhez, meg egyáltalán ételhez jutott, merthogy akkor is voltak ilyen problémák, most meg aztán főként vannak, hogy éheznek a gyerekek és nem jutnak étkezéshez, akkor pedig ezzel a jogszabállyal ez biztosítva volt.

Még egy dologra szeretnék kitérni a képviselő asszony tekintetében, aki azt mondta, hogy a jogszabály most is biztosítja, hogy a jegyző meghozhat bizonyos döntéseket. Igen, de most mérlegelési joga van a jegyzőnek, a benyújtott jogszabály pedig kötelezővé teszi az 50 mulasztott óra után bizonyos lépések megtételét, azt gondolom, hogy a mostani társadalmi helyzetben igenis fontos lépés és igenis fontos üzenete van mindenki felé. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük alelnök asszony.
Lakatosné Sira Magdolna!

LAKATOSNÉ SIRA MAGDOLNA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Én 14 éve vagyok polgármester egy halmozottan hátrányos helyzetű kistérségben és egy kistelepülésen. Tapasztalataimról szeretnék beszámolni. Igen jól működött ez a jogszabály '98 és 2002 között és csatlakoznék Székyné polgármester kollegámhoz, képviselőtársamhoz, aki azt javasolja, hogy a természetbeni juttatások esetében bizonyos mértékű szigorításra van szükség. Van szükség, mert a megvásárolt élelmiszer bizony

megjelenik sokszor a kocsmában vagy más helyeken - és csatlakoznék hozzád abban, hogy erre a következő alkalomra egy javaslatot dolgozzunk ki. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kíván még valaki hozzászólni?
Vágó Gábor úr!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Jó napot kívánok. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Hadd mutakozzam be, Vágó Gábor vagyok Kecskemétről. Elnézést, olvasni fogok, mert készültem.

A napirendre kerülést és az általános vitára bocsátást támogatjuk, mert valóban fontos problémákra hívja fel ez a törvénytervezet a figyelmet: a gyermekszegénységet és az oktatásnak a szegénységet újratermelő jellegét fel kell számolni; ám szerintünk az okokat kell megoldani és nem csupán a következményeket kezelni.

Ezért a javaslattal ebben a formában nem értünk egyet, mivel a jelenlegi formájában a családi pótlék pénzbeli igénybevételenek korlátozása önmagában nem nyújt garanciát arra, hogy a gyermek iskolába járásának alapvető feltételei a szankció hatására megvalósuljanak. Akkor tartanánk elfogadhatónak – az egyébként jó irányba induló és körültekintő törvénymódosítási javaslatot -, ha szociálpolitikai garanciákat adna azokra a problémákra is, amelyek nem a család pénzügyi felhasználási gyakorlatától és korlátaitól függenek csupán.

A hiányzás észlelése utáni második hónapban a fél évre bevezetett szankció alkalmatlan az érintettek érdemi befolyásolására. Ha a hiányzások miatt fél évre, tehát az egész tanévre vonatkozik az intézkedés, akkor abban a félévben mennyire ösztönöz a szorgos iskolába járásra, kérdezném.

Továbbá hiányoljuk az arra vonatkozó utalást, hogy a határozatba foglalt szankció életbe lépése előtt, vagy a szankció életbe lépését követően, de 6 hónapon belül, milyen feltételeknek kell teljesülnie ahhoz, hogy az eljárás megszűnjön.

A kinevezésre kerülő eseti gondnok feladatait ellátó személyre vonatkozó információk is hiányoznak az előterjesztésből - utalnék druzámra, a másik Vágó úrra -, nincsen meghatározva az, hogy ki és milyen szakmai kompetenciákkal láthatja el ezt a feladatot.

Az ilyen elvárásoknak akkor lesz csupán pozitív hatása - a nemzetközi példák nagyon alapos empirikus hatásvizsgálatai alapján -, ha a kikényszerített szolgáltatás jó minőségű és elérhető. Sajnos a magyar oktatási, gyermekvédelmi és szociális rendszer a jelenlegi állapotában nem elégíti ki az elvárásoknak megfelelő szükségleteket, ezért az LMP egy ilyen változtatást egyidejű garanciális rendszert formáló változtatásokhoz kötné. Nem szabad azt a látszatot kelteni, mintha elsősorban a szülők gondatlansága lenne a felelős az igazolatlan iskolai hiányzásokért, illetve azért, hogy minden generáció egy jelentős része alapvető kompetenciák és megfelelő szaktudás nélkül kerül ki az oktatási rendszerből. Mindennek alapvető strukturális okai vannak és nem szabad, hogy az ehhez hasonló kezdeményezések eltereljék a figyelmet az alapvető jelentőségű strukturális problémákról. A konkrét szakpolitikai indokoltságtól függetlenül, mert itt látjuk, hogy erre szükség van, de szeretném jelezni, hogy itt strukturális problémák vannak.

Az oktatási rendszer szélsőségesen szegregált, nem csupán a cigány, hanem általában a szegény gyerekek tekintetében. Újratermeli, sőt növeli az egyenlőtlenségeket; a szegények számára tipikusan nem elérhetőek az általános iskolát megelőző és arra felkészítő szolgáltatások, a korai fejlesztés, a bölcsőde, óvoda – a törvényjavaslat ezért szerintünk elsietett.

Át kellene tekinteni az első Fidesz-kormány idején bevezetett hasonló intézkedések eredményeit, át kellene tekinteni, hogy mennyire használják ki és hogyan működik az a már ma is hatályos lehetőség, hogy a védelembe vett gyermekek esetén a családi pótlék maximum fele természetben adható. Az erre vonatkozó háttér tanulmányokat az indoklásban nem láttuk, a háttér tanulmányokra való hivatkozást.

Továbbá az előterjesztésben nem szerepel az, hogy milyen eszközöket és a szükséges forrástöbbletet biztosítsa a kormányzat, hogy ezt a törvényt bevezesse. Szerintünk akkor vezessen be a kormány egy ilyen szabályozást, amennyiben garantálni képes a települési önkormányzatok számára a szakmai segítségnyújtás minimumfeltételeit és eszközeit, melyek igénybevételével a családok és a segítő szolgáltatások egyaránt képesek a veszélyes helyzetet, felelősséget kezelni.

Végül csak annyit szeretnék mondani, hogy legyen jó iskolába járni és akkor nem lesz probléma, megszűnik ez a probléma, ha a gyermekek élvezik majd az iskolába járást. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő úr.
Bábiné Szottfried Gabriellát kérem!

BÁBINÉ SZOTTFRIED GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Képviselőtársamnak csak annyit szeretnék mondani, hogy minden településen működik a jelzőrendszer és ez a lényeg, amit ön felvetett ezzel kapcsolatban. Egy nagyon jól működő jelzőrendszer elejét tudja venni minden ilyen problémának, amit ön felvetett és azt hiszem, hogy éppen ezért vagyunk itt mi mindannyian, hogy ennek a lehetőségeit megteremtjük. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Kíván-e még valaki hozzászólni, véleményt formálni?
Rónaszékiné Keresztes Monika!

RÓNASZÉKINÉ KERESZTES MONIKA (Fidesz): Jó napot kívánok. Én ugyan nem vagyok polgármester, de összegzésképpen csak egyetlen mondatot. Úgy érzem, hogy ez a családpolitikai intézkedés egy láncszeme ugyan, de egy üzenete az egész Fidesz Magyar Polgári Szövetség és a KDNP koncepciójának, amelyik egy művelt középosztálynak a lehetőségét szeretné felépíteni, ami a jövő garanciája. Tehát az, amivel a tanulást segíti elő egy kormányzati intézkedés, az a gyerekeknek ad – nem elvesz, hanem ad –, és a mi kommunikációnkon múlik, hogy a szülők felé például ezt hogyan juttatjuk el, tehát önkik ez segítségnyújtás és ezt kell megértetni, nem kell tőle félni. Egészen kicsi gyerekektől kezdve, ha elkezdjük a tanuláshoz való joguk érvényesítését és ők egyrészt szeretnek iskolába járni, ez természetes, hogy fontos, de mindenki tudja, hogy a nehéz munkával járó felnőtt hétköznapiak sem mindig rózsásak és mégis tennünk kell a dolgunkat. Tehát ez nem attól függ, hogy a gyerek szeret-e iskolába járni, vagy nem, hanem az, hogy eljut-e oda; és az egy másik dolog, hogy ott a pedagógusoknak a munkafeltételei, illetve az egész oktatási rendszer hogyan épül és fejlődik tovább.

De ez nagyon-nagyon fontos, hogy a Fidesz Magyar Polgári Szövetség és a KDNP segíteni szeretné egy olyan középosztály felépítését, ahol a családok a gerince lehet a társadalomnak és az egész jövőnek, úgyhogy én ennek az üzenetét látom ebben az intézkedésben is, támogatom.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kíván még valaki hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Ha nem, akkor igazából vélemények hangzottak el, ezekre a véleményekre kérem Soltész Miklós képviselő urat, hogy válaszoljon.

Soltész Miklós (KDNP) válasza az elhangzottakra

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Szűcs Erika képviselő asszonynak, miniszter asszonynak szeretném mondani, hogy amikor azzal kezdte, hogy örüljön, vagy szomorú legyen. Ne szomorkodjon miniszter asszony, hiszen

amikor ön beterveztette annak idején, illetve a szocialista kormány ezt a változtatást, ami akkor is nagymértékű változtatás volt, akkor azt a társadalom követelte ki. És a társadalom kikövetelése után az önök politikai oldala is támogatta egyébként azt, amit az akkori ellenzék már évek óta mondott, hogy nagyon nagy baj az oktatás területén, nagyon nagy baj van a családtámogatás területén és a munka területén, tehát érthető volt, hogy valamilyen módon önök ezen változtatni szerettek volna.

Most az itt önök előtt lévő törvényjavaslatnak valóban határozottan az a változtatása és az az iránya ahhoz képest, ami volt, hogy 50 százalékról felviszi 100 százalékra azt a részt, ami a természetbeni juttatásnak a kötelezettségét jelenti; és a másik, hogy a feltételes mód kijön a jegyző mérlegelési lehetőségéből és kötelezően mondja 50 mulasztott óra után, hogy nem adható oda a gyermeknek, vagyis a családnak a családi pótlék.

Még egy kötelezettség azonnal bejön, ami eddig feltételes módban volt, ez a védelembe helyezés. A védelembe helyezés hál' istennek ma még nem azt jelenti, hogy kiemeljük a gyermeket a családból; azok, akik ezen a területen dolgoznak, vagy polgármesterek, nagyon jól tudják, hogy ez az első lépés, hogy megpróbáljuk megmenteni azt a gyermeket és nem csak a családnak saját magának, hanem a társadalomnak is.

Amit viszont mi valóban változtattunk másik irányban, hogy nem egy évre mondjuk ezt a szigorítást, hanem fél évre, ami egyébként megismételhető. Azért ismételtető meg, mert ha továbbra is fennállnak azok a feltételek, amelyek kikényszerítették ezt a döntést, akkor bizony továbbra is be kell avatkozni ennél a családnál.

Ön azt mondja - és ebben sok igazság van -, hogy az elvonás lélekromboló. De én azt gondolom, hogy a nyomor, illetve a nyomorban való megmaradás képe sokkal inkább lélekromboló egy-egy gyermek, vagy család számára és bárki bármit is mond, igenis az iskoláztatáson múlik a jövő országa és azoknak a gyermekeknek az élete, akikről ilyen értelemben is szeretnénk gondoskodni.

Azzal teljesen egyetértek, bármelyikük említette, teljesen igaza van - kormánypárti Fidesz, KDNP-s képviselőknek, vagy pedig az ellenzéki képviselőknek -, legyen az bárki, bárhol ül, hogy a családi minta nélkül nagyon nehéz lesz ezen változtatni. Ahogy az oktatási rendszer alapjain való átgondolás nélkül nagyon nehéz lesz változtatni; anélkül, hogy a családtámogatási rendszert nem változtatjuk meg, nagyon nehéz lesz változtatni; és anélkül, hogy egyáltalán a foglalkoztatáspolitikán, ha nem tudunk változtatni, akkor igazából való igaz, hogy annak a gyermeknek nincsen egy olyan életkép, amiért érdemes tanulni.

De azért azt szeretném jelezni, hogy most is iskolakötelezettség van, tehát ez is törvény: az iskolakötelezettség. Itt ez csak egy olyan plusz feszítő kényszer, amire azt gondolom, hogy biztos, hogy reagálni fognak a családok és biztos, hogy pozitívan fognak reagálni. Volt erre tapasztalat, igen, a polgári kormány alatt 2002 előtt és igenis pozitív volt a tapasztalat. És akik a mélyszegénységgel vagy a nyomorral foglalkoznak, azok mind-mind azt mondják, hogy lehet, hogy sok hibája volt annak a polgári kormánynak az ő szemszögükből - mert sokszor liberális nézetű emberek is ezt mondják -, de mindegyikük feldicsérte, vagy pedig azt mondta, hogy erre szükség volt és az egyik legjobb nem kényszerítő, hanem sokkal inkább segítő intézkedés volt. Itt leginkább valóban a gyermeket helyezném az előtérbe és azt gondolom, hogy ha a gyermeket helyezük előtérbe, akkor ez egy első lépés, hogy segítsük őket, hogy abból a nyomorból, amibe beleszületnek, abból kijöjjenek.

Vágó Sebestyén képviselőtársamnak azt szeretném jelezni, hogy köszönöm szépen, hogy a gyermeket jutalmazzuk, és a szülőt kényszerítjük - mi is így gondoljuk, tehát teljesen egyetértek. Többen, ön is mondta, hogy szigorítani kell ezen a már betervezett javaslaton. Nyilván a képviselők szíve és joga, adott esetben, ha úgy érzik, kötelessége is, hogy ha jobb megoldást látnak, akkor adjanak be hozzá módosító indítványt. Azt most itt nem keverném hozzá, hogy a családi pótlék rendszerének akár a megváltoztatása, vagy pedig a családi típusú adózás kérdését, mert ez sokkal bonyolultabb, összetettebb. Mi ezt jeleztük, a jövő évben

mindenképp a családi típusú, családi jellegű adózást, azt, ami pontosan azt segíti, hogy a gyermeket, ha megszüli a család, akkor fel is neveli, és ha munkája is van, ezzel támogassuk a családot – ezt a jövő évben fogjuk az Országgyűlés elé, vagyis gondolom, ősszel terjesztjük be, de a jövő évtől szeretnénk bevezetni.

A többi észrevételt és javaslatot természetesen nagyon szépen köszönöm, akár Vágó Gáborét is, bár nehezebb volt így követni egy picivel, hogy felolvasta. De higgye el, hogy az a szakembergárda, azok az emberek, akik a szociális területen dolgoznak, azok eddig is mérhetetlen nagy munkát végeztek ezeknek a családoknak a környezetében és a gyermekek érdekében, és azt gondolom, hogy készen állnak arra a feladatra, hogy ezt elvégezzék, mert az ő érdekük is, hogy tényleg sikerrel végezzék azt a munkát és ne mindig a negatívumot éljék meg az életükben. Ennek fényében kérem a bizottságot, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük képviselő úr. Tisztelt Képviselők! A vitát lezárom. A szavazás következik.

Elsőként a tárgysorozatba-vételről kell döntenünk. Kérem, hogy kézfeltartással szavazzon, aki a T/21-es számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételét támogatja. *(Szavazás.)* 18 igen. Nem szavazat? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. Tartózkodott-e valaki? *(Szavazás.)* Nem. Köszönöm szépen. Egyhangúlag tárgysorozatba vettük.

Most az általános vitára való alkalmasságról határozunk. Kérem, hogy kézfeltartással szavazzon, aki a T/21-es számú törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak találja. *(Szavazás.)* 18 igen. Egyhangú. Köszönöm.

Kérem a tisztelt bizottságot, mivel a bizottságnak lehetősége van a plenáris ülésen többségi és kisebbségi előadói vélemény megfogalmazására, mivel itt most kisebbség nem volt, meg szeretném kérdezni, hogy a többség kíván-e előadót állítani a plenáris ülésre.

Tessék!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Elnézést, azt hiszem nem artikuláltam jól, hogy mi kisebbségi véleményt fogalmaznánk meg ezzel kapcsolatban, mert úgy gondoljuk, hogy ez a törvénytervezet elsietett.

ELNÖK: De most megszavazta Vágó úr kétszer.

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Igen.

ELNÖK: A szabályzat szerint, mivel nem volt kisebbségi álláspont, legalább tartózkodni kellett volna - sokan újak vagyunk még itt, a bizottságban 24 főből 16 új tag van vagy még képviselő sem volt eddig, úgyszólván ez természetes.

A többség kíván-e esetleg előadót állítani, mivel van erre lehetőség a szabályok szerint? *(Nincs jelzés.)* Köszönöm szépen, ha nincs igény, akkor nem lesz többségi előadó. Köszönöm.

A képviselő úr részvételét megköszönjük még egyszer és akkor ennek a napirendi pontnak a tárgyalását lezárom. Köszönöm szépen.

Egyebek

Az egyebekre térnénk át. Az egyebekben igazából néhány felvetésem van, hiszen ez egy alakuló ülés félig-meddig, bár már hál' istennek komoly munkát is végeztünk, úgy gondolom.

Elsőnek mindenképp szeretném, ha a bizottsági titkárunk bemutatkozna, hiszen nagyon sokan önök közül még valószínűleg nem ismerik.

Megkérem titkár urat, hogy pár szóban mutakozzon be.

DR. BUKSZA ZSOLT (bizottsági titkár): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Dr. Buksza Zsolt vagyok. 1997 óta dolgozom az Országgyűlésben, ahol a bizottsági főosztály törzskarában kezdtem, majd pedig 1998 óta vezetem az Országgyűlés ifjúsági bizottságait, amely különböző elnevezéssel és hatáskörökkel működött, illetve működik a napjainkban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm a bemutatkozást.

Egy kis információ igazából, amit még most közölni szeretnék. A jövő héten, valószínűleg csütörtök-péntek folyamán, miniszterjelölti meghallgatásra kerül sor; azt kérem önöktől, hogy majd mindenki készüljön erre az ünnepélyes alkalomra.

A következő. Talán át kellene beszélünk már most a bizottsági ülésezési rendet. Én talán mondanám az elején a saját véleményemet. Úgy gondolom, hogy nem lenne túl ildomos, ha a plenáris ülések ideje alatt tartanánk a bizottsági ülést, vagy legalábbis – és itt most a Jobbik frakció gondolatát kell, hogy elmondjam – azt szeretnénk, ha egyszerre nem két helyen kellene lenni a képviselőknek. De viszont az is már egy kialakult szabály, hogy pénteken a képviselők a saját választókerületükben vagy a saját területükön tevékenykednek, és csütörtökön tudjuk jól, hogy leginkább ekkor vannak az önkormányzati napok (amit mi nem helyeslünk), ezt azért zárójelben hozzáteszem, de jelen pillanatban elfogadom. Ezért elsősorban, majd ha beáll egy rendes rendszer - hiszen most eléggé hektikusan dolgozunk ezekben az időkben, még irodájuk sincs a képviselőknek, stb., stb. – a szerdai időpontra szeretném: délelőtt-délután az majd még eldől.

Tehát igazából annak az elfogadását vagy véleményét szeretném kérni, hogy önöknek a szerdai időpont megfelel-e, mert a csütörtököt nem javasolnám.

Székyné dr. Sztrémi Melinda!

Kérdések, vélemények

SZÉKYNÉ DR. SZTRÉMI MELINDA (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Miután jó néhányan vagyunk önkormányzatban dolgozó emberek, azt javaslom, hogy valamilyen szinten a bizottság alakítson ki egy olyan álláspontot, hogy tartsuk tiszteletben egymás idejét. Azt javaslom, hogy ne a szerdai napokon legyen ülés, hanem lehetőség szerint a plenáris üléseket megelőzően, vagy azt követően - azt azért általában tudjuk, hogy mikor kezdődik. Nyilván azzal én sem értek egyet, hogy ülés alatt tartsunk bizottsági üléseket, de takarékoskodjunk az idővel, mert nagyon kevés van belőle. A javaslatom az, hogy a plenáris ülést megelőzően legyen, ne külön a szerdai napon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A véleményem az, hogy gyakorlatilag a hétfői ülésezésről lehetne szó, a hétfő délelőtti ülésezésről, hiszen hétfőn akár 10-kor is végezhetünk, gondolom, éjfélkor nem akarunk ülésezni; keddre ez megint csak érvényes, akkor nem tudjuk, hogy mikortól meddig tart a plenáris ülés. Hétfői napon viszont – másokkal is egyeztetve már, hozzá kell tennem, tehát nemcsak a Jobbik frakcióval – általában frakcióülések szoktak lezajlani, megbeszéljük a pártok az e heti kommunikációjukat, tehát szinte mindenkinek van már elfoglaltsága. Azt mondom, hogy ezt a szerdai napot próbáljuk meg belőni, meg kell próbálni úgy áthelyezni az önkormányzati munkákat addig, amíg a többes munkavégzés lehetősége fennáll, hogy ez ne ütközzön lehetőleg.

Kapus Krisztián képviselő úr!

KAPUS KRISZTIÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Ezt a vitát feleslegesen ne folytassuk, arra kérem, hogy ezek szerint, akinek ez feladata, kérje ki a véleményt, hogy mit szeretnének. Be kell valahol állítani ezt a történetet, nem tudom, hogy működött ez az elmúlt 13 évben, mióta Zsolt itt dolgozik; volt-e a bizottságoknak ügyrendje, SZMSZ-e, érdemes lenne ezzel foglalkozni, és ebben azt gondolom, meg kell határozni az ülésnek az időpontját is.

Mindenféleképpen érdemes lenne mind a 24 képviselőt megkérdezni, nyilván olyan időpont nem lesz, ami mindenki számára megfelelő, ezért a többséget érdemes lenne. Ezt szerintem ne itt így oldjuk meg, hogy mindenki bemondja éppen a mostani állapot szerint, hiszen – ahogy elhangzott, elnök úr is elmondta – elég hektikus a helyzet jelen pillanatban, még nem állt be ez a rendszer. Ettől függetlenül mindenféleképpen azt gondolom, hogy a bizottság ügyrendjét, SZMSZ-ét érdemes lenne egy kicsit leporolni, legalábbis az előző ciklusét, és abban mindenféleképpen szabályozni a rendes ülés és esetleg a rendkívüli ülés összehívásának időpontját is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen.
Ágh Péter alelnök urat kérem!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Mindenkit üdvözlök a bizottsági ülésen, ugyanis ez az első felszólalásom a mostani ciklusban.

Azt javasolnám, Kapus Krisztiánhoz csatlakozva, hogy egy ügyrendet alkossunk meg. Szerintem már a következő ülésen erre sort is tudunk keríteni, és abban rögzíteni tudjuk azt, hogy nagyjából mi az az időpont, amikor össze tud jönni a bizottság.

Az elmúlt időszakban azt gondolom, hogy jól kialakult az a rend, hogy hétfőn, akár a frakcióülések előtt is tudunk tanácskozni, általában a 9 órás kezdést jelentett ez. A frakciók legtöbb esetben 10.30-11 órától szoktak ülésezni, így lehetőség van arra, hogy találkozzunk, de a keddi napon, ha olyan napirendek szerepelnek a parlamentnek a tanácskozási rendjén, amely a mi témánkat nem érinti, azt gondolom, hogy bizottsági ülést akkor mi is tudunk tartani. Már csak azért is, mert tényleg nagyon sok polgármester van talán minden frakcióban – legalábbis nálunk biztos, hogy van – és azt gondolom, hogy a választópolgároknak mindkét helyen meg kell felelni és így ezt a munkát segítenünk kell.

ELNÖK: Köszönöm szépen.
Vágó Gábor képviselő úr!

VÁGÓ GÁBOR (LMP): Köszönöm a szót. Azt szeretném javasolni, hogy valóban ne itt döntsük el most, van egy fantasztikus program a DDL, ami kiválóan alkalmas az interneten arra, hogy időpontokat egyeztessünk - majd akkor ezt a Buksza úrnak javaslom, és ő majd elküldi.

A másik javaslatom, hogy hozzunk létre egy levelező listát a bizottságnak, ahol már előzetesen tudunk beszélgetni esetlegesen az ügyekről - nem tudom, hogy ehhez a felvetéshez ki mit szólna.

ELNÖK: Köszönjük szépen, a felvetést jónak látom, mindenképp ezen elgondolkodunk és majd titkár úrral megbeszéljük, hogy ennek milyen technikai lehetőségei vannak.

Jó, én természetesen elfogadom, hogy ne most döntsünk erről, hiszen a következő egy-két hétben még biztos, hogy abszolút nem tudjuk, hogy hogyan fogunk ülésezni, tehát erre még lesz lehetőség, hogy eldöntsük. Viszont hozzá kell tennem, hogy természetesen a bizottság ügyrendjéről fogunk tárgyalni; de nem vagyok benne biztos, hogy ez a következő

miniszteri meghallgatáson napirendi pontként kellene, hogy szerepeljen az Országház termében. Az egy elég hosszú ülés lesz és talán nem biztos, hogy pont ahhoz a ponthoz illik, úgy gondolom, hogy két hét múlva is aktuális lesz ez, vagy jó lesz ez az időpont - nem tudom, hogy ez így elfogadható-e elsőre? Igen, köszönöm szépen. Alelnök asszony is jelezte, hogy rendben van.

A következő, amit még mindenképp szeretnék felvetni, hogy különböző civil szervezeteket lehetőség van meghívni a bizottsági ülésekre. Magam is szeretném, ha ez megtörténne, és ilyen kérések érkeznének felénk. Azt kérem igazából csak a tagok felé, a képviselők felé, hogy gondolkozzanak el azon, hogy mely szervezeteket szeretnék esetleg, ha folyamatosan meghívnanánk a bizottsági ülésekre, meghívókat kiküldenénk nekik. Erről most nem kívánok vitát nyitni. Akár interneten keresztül, vagy személyesen is természetesen a javaslatokat meg lehetne tenni és akkor majd a következő ülésen – a két héttel későbbi ülésen – ezt is megbeszélénk.

Egyebekben talán még egy gondolatom van. Terveim szerint szeretném, ha a bizottság tagjai néha ilyen kihelyezett üléseken is részt vennének. Mert nagyon szép, hogy itt a jogszabályokat görcső alá vesszük és alakítgatjuk, de mindenképp úgy érzem, hogy igazából a helyszíni bejárások esete nagyon tanulságos lehet mindnyájunk számára. Ezt csak az elkövetkező négy év tekintetében szeretném elmondani, hogy időnként szeretném, ha meglátogatnánk néhány intézményt - és erre is egyébként hozzá kell tennem, hogy várok javaslatokat, hogy ha valaki szeretné, hogy egy intézményt meglátogassunk, és ott lehetőség lenne arra, hogy minket fogadjanak egy ilyen kihelyezett ülés tekintetében.

Még egy gondolat, köszönöm titkár úr. Az elmúlt időszakban különböző albizottságok működtek a szociális bizottság mellett, magam is szeretném, ha működne albizottság. Van, amelyik nagyon jól működött – hozzá kell tenni -, de azt is tudom, hogy volt, ami nem igazán jól működött. Szeretném, ha albizottságok alakulnának, de azt kérem a képviselőtársaimtól, hogy akkor alakuljon lehetőleg albizottság és legyen erre javaslat, ha valóban úgy érzi – legalább egy önök közül -, hogy valóban tudja végezni annak a munkáit és a vele járó kötelezettségeket, különben díszként ne szerepeljen szerintem albizottság a honlapon, annak nincs értelme. De úgy gondolom, hogy ezt is majd két hét múlva felvesszük a napirendek közé, addig esetleg erről is tudunk egyeztetni még személyesen is, hogy milyen igény van ilyen tekintetben - úgy látom, hogy van igény.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és akkor meg szeretném kérdezni, hogy van-e még bárkinek bármilyen hozzáfűznivalója az elhangzottakhoz.

Iván László professzor úr!

DR. IVÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Örömmel tapasztalom, hogy az indítás, ennek a nagy bizottságnak az indítása, nagyon kreatív. Másrészt, az előző ciklusban volt ennek a nagy bizottságnak a Nyugdíjpolitikai albizottsága. Én ugyan annak idején úgy szerettem volna és úgy is javasoltam, hogy egy Idősügyi albizottság legyen, tehát ne csak a nyugdíjasok körüli kérdésre szűkítsük le, hiszen sokkal többet jelent az idősügy. Azt hiszem, hogy ennek sem most gondolom, hogy döntsük el a jövőbeni szervezését, de olyan két hét múlva, három hét múlva valóban térjünk erre vissza, és ha lehet már előlegezni ezt a megnevezést, akkor Idősügyi albizottságot gondolnék. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen professzor úr. Van még valakinek felvetése az egyebek keretében? (*Nincs jelzés.*) Nincs. Köszönöm szépen.

Az ülés bezárása

Köszönöm szépen a részvételt, és a végén csak annyit, hogy szerintem hamarosan bele fogunk rázódni a bizottsági munkába és mindenki sokkal folyamatosabban tudja végezni a munkáját. Köszönöm szépen a részvételt.

(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 05 perc)

Sneider Tamás
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Turkovics Istvánné